Resource Provisioning in Software Defined Networking Using Network Function Virtualization

واژههای کلیدی:

چکیده

c در روش تخصیص منابع براساس مجازی سازی توابع شبکه برای بهبود تخصیص منابع در شبکههای نرمافزار بنیان از مجازی سازی توابع شبکه استفاده می شود، در این روش تمامی قسمتهای شبکه به صورت نرمافزاری پیاده سازی میشوند و برای بهبود زمان C استفاده میشود. C استفاده میشود.

۱ مقدمه

ایده شبکههای قابل برنامه ریزی به تازگی با توجه به ظهور SDN شتاب قابل توجهی گرفته است.

قابلیت همچنین با استفاده از قابلیت شبکه را آسان کند و همچنین با استفاده از قابلیت SDN برنامه نویسی شبکه، امکان پیاده سازی ایدههای جدید در شبکه به سادگی را بوجود آورد.

شبکههای نرم افزار بنیان با وجود اینکه مدت زمان زیادی نیست که مطرح شدهاند ولی در صعنت نیز جای خود را پیدا کردهاند و روز به روز گستردهتر میشوند. چالشهای بسیاری برای شبکههای نرم افزار بنیان وجود دارد که یکی از آنها نحوه تخصیص و آماده سازی منابع در این شبکههاست.

مساله تخصیص منابع در شبکههای نرم افزار بنیان یکی از مهمترین چالشهای این زمینه تحقیقاتی میباشد. پلتفرمها و بسترهای نرم افزاری مختلفی در این زمینه معرفی شدهاند که در این تحقیق قصد داریم این بسترها و پلتفرمها را بررسی و مقایسه نماییم و نشان دهیم که ایده ی مجازی سازی توابع شبکه در این امر چه تاثیری دارد.

پیش از بررسی راهکار مورد نظرمان یعنی مجازیسازی توابع شبکه، به بررسی سایر راهکارهای موجود میپردازیم.

۲ کارهای مرتبط

Devoflow 1.7

Devoflowیک افزونهای است که به OpenFlow اضافه شده و در شبکههای بزرگ با حجم ترافیک بالا استفاده می شود.

در این روش برای کاهش سربار OpenFlow از دو مکانیزم به نامهای Local actions و Local actions استفاده می شود. در مدل استاندارد پروتکل OpenFlow اگر از قوانینی تحت عنوان wildcard استفاده کنیم تا تقاضاها به کنترلر را کاهش دهیم آنگاه تمام بستههایی که با این قوانین هماهنگ هستند تحت عنوان یک Flow طبقه بندی می شوند. در مکانیزم اول devoflow بیان می شود که می توان در ستههای صورت نیاز قوانین Wildcard طبقه بندی می شوند. در مکانیزم اول wildcard بیان می شود که می توان در هماهنگ با این قوانین را به Flow های مختلف تقسیم کنند. برای این امر سوئیچ یک قانون جدید با مشخصات بسته ورودی هماهنگ با قانون الله Wildcard ایجاد میکند و به این ترتیب سایر بستههای این Flow با قانون جدید مطابقت پیدا میکنند. مکانیزم دوم به زبان ساده بیان میکند که برای کاهش تقاضاها به کنترلر می توان تعدادی از تصمیمها را در سمت سوئیچ گرفته و سربار کنترلر را کاهش داد. این روش به اینصورت عمل می کند که اگر Flow ورودی کوچک باشد از کاوهن کوچک حافظهای را اشغال نکنند و فضا را در اختیار جریانهای می کند که این امر باعث میشود جریانهای کوچک حافظهای را اشغال نکنند و فضا را در اختیار جریانهای بزرگتر قرار دهد.

DIFANE Y.Y

در روش DIFANE ، سوئيچها به سه گروه تقسيم ميشوند:

[1] Authority Switch, [2] Ingress Switch, [3] Egress Switch

ابتدا بستهها به سوئیچهای گروه ۲ میرسند، اگر این گروه از سوئیچها قوانین لازم برای این بستهها را داشتند، عملیاتهای لازم را انجام داده و بستهها را به سمت سوئیچهای گروه ۳ میفرستند، در غیر این صورت بستهها به سمت سوئیچهای گروه ۱ فرستاده میشوند تا عملیاتهای لازم توسط آنها انجام شود، لازم به ذکر است این عملیات در سوئیچهای گروه ۲، cache میشوند.

مراجع

- [\] Patricia A. Morreale, *Software Defined Networking: Design and Deployment*, 6000 Broken Sound Parkway NW, CRC Press, 2015.
- [7] Timothy Wood, *NetVM: High Performance and Flexible Networking Using Virtualization on Commodity Platforms*, 11th USENIX Symposium on Networked Systems Design and Implementation 2014.
- [v] Eric Keller, *Stateless Network Functions*, HotMiddlebox'15, August 17-21, 2015, London, United Kingdom.
- [*] H. Fei, H. Qi and B. Ke, A Survey on Software-Defined Network and OpenFlow: From Concept to Implementation, IEEE Communication Surveys & Tutorials, vol. 16, no. 4, 2014.
- [a] Thomas D. Nadeau, Ken Gray, SDN: Software Defined Networks, O'Reilly Media, 2013.